

PATRIMONI

TMB i una empresa cultural s'alien per descobrir les històries ocultes i les 'malediccions' dels túnels del metro de Barcelona

Els fantasmes de Rocafort

La icona.

L'accelerador vertical més ràpid d'Europa serà la gran atracció de Ferrari Land

juntament amb l'hotel tematitzat. També tindrà botigues, restaurants i simuladors de bòlids

PORT AVENTURA / VICENÇ LLURBA

com el segon *resort* més important d'Europa, només per darrere de Disney París. Amb prop de quatre milions de visitants a l'any, la política d'expansió des que els italians van entrar en l'accionariat del parc s'ha materialitzat amb una inversió de més de 125 milions d'euros des del 2009. Primer va ser la construcció de Sésamo Aventura (2011), seguida després per la construcció de la muntanya russa més alta d'Europa, Shambhala (encara que en alçària guanyarà l'accelerador de Ferrari). El 2013 es va ampliar i va renovar el Costa Caribe Aquatic Park i aquest any es va inaugurar una nova atracció aquàtica: Angkor.

Dins d'aquest procés d'expansió, el parc també va anunciar la seva aportació al futur complex de lleure i joc que Veremonte vol construir als terrenys que hi ha al costat del parc temàtic. El conseller delegat d'Investindustrial, Carlo Bonomi, va explicar fa gairebé un any que Port Aventura podria gestionar un hotel en cada una de les àrees temàtiques de BCN World. Tot i això, el projecte de Veremonte, que si s'haguessin complert els plans inicials, hauria d'haver començat les obres l'any passat, s'ha endarrerit com a mínim un any, termini que s'ha previst per aprovar el pla director urbanístic de la zona on s'ha de construir.●

D. MARCHENA Barcelona

La Barcelona romana, la medieval, del gòtic, del 1714, del modernisme, de Gaudí, dels racons pintorescos, de Picasso, del boom llatinoamericà... Hi ha altres Barcelones, però són en aquesta, com diria Paul Éluard. Era qüestió de temps. En una ciutat on gairebé cada dia s'organitzen o projecten noves rutes turístiques, faltava la ruta del subsòl. Faltava.

Ara ja no. Amb motiu del norantè aniversari de la inauguració de la primera línia de metro, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) i l'empresa Cultruta, que organitza i comenta visites insòlites, s'han aliat per explicar la història secreta del suburbà. També és una manera de comprendre el passat, el present i el futur de la ciutat.

Els recorreguts es poden fer els dissabtes en grups reduïts, d'entre cinc i vint persones, que es veuran sorpreses per l'erudició del seu cicerone, Manuel Marina, de 48 anys, un llicenciat en Turisme que va segellar el seu amor per aquest mitjà de transport amb el seu projecte de final de carrera i que s'ha convertit des d'aleshores en una veritable enciclopèdia sobre vagons i túnels, dels quals sembla que ho sap tot. Incloses les seves llegendes negres i els seus fantasmes.

Sabíeu que Rocafort arrossega una història carregada de penalitats i que durant molt de temps TMB va tenir dificultats per trobar caps d'estació que volguessin aquest lloc de treball? Rocafort, de l'L1, la vermella, el color de la sang. Convertida en refugi antiaeri durant la Guerra Civil, aquesta estació va ser l'epicentre d'una de les zones més bombardejades per l'aviació feixista italiana, aliada de Franco. Al viatger que pari l'orella i s'atu-

ANA JIMÉNEZ

Manuel Marina, un apassionat estudiós del metro, a l'estació maleïda de Rocafort, de l'L1

ri, amb la mirada a les llosetes negres que avui enrajolen les andanes, no li costarà d'imaginar les penúries que aquí es van viure no fa pas tant.

El metro ha tingut dues grans tragèdies laborals, cada una de

Refugi antiaeri el 1936, els passadissos d'aquesta estació de l'L1 han viscut molts patiments

les quals es va saldar amb la mort d'onze treballadors. I totes dues van passar en aquesta línia. Una va tenir lloc a l'estació veïna d'Urgell, que va patir un ensorrament quan es construïa el túnel, el 1926 (l'altra, també

un corriment de terres, es va registrar el 1968, a Sant Andreu de Palomar). Però n'hi ha més: al decenni dels setanta, Rocafort va encadenar una estranya successió de suïcidis. La imaginació dels barcelonins, sempre a punt quan es tracta de creure a ulls clucs en històries de fantasmes, no va necessitar res més.

Alguns caps d'estació, o almenys això explica Manuel Marina, van començar a dir que aquest no era un lloc gens agradable quan es quedava buit. Suposades aparicions espectrals, sorolls estranys i la sensació de no estar sol van forçar molts caps a demanar el trasllat. Els monitors dels circuits tancats de televisió de l'època també en van ser testimoni, sempre segons aquestes versions, de fenòmens de difícil explicació per a qualsevol que no sigui Iker Ji-

ménez. Després de la visita, ningú -crèdul o no- tornarà a trepitjar Rocafort sense pensar en l'udol de les sirenes, el xiulet de les bombes abans de l'explosió, el silenci dels túnels i la foscor dels passadissos. Però si sou massa aprensius, no patiu. El trajecte no només aborda aspectes paranormals o truculents. També infinitat d'anècdotes i detalls històrics, com ara les restes del baluard que es poden veure fugaçment a l'ascensor al costat del McDonald's de la plaça Catalunya o el pont metàl·lic de 400 tones que un vaixell va portar desmuntat des de Cadis i que es va soterrar entre el que avui són les cantonades d'Apple i d'El Corte Inglés per salvar el desnivell de l'L1 i l'L3.●

Per saber-ne més, consulteu el web: www.cultruta.com

JORDI ROVIRALTA

Protesta pel turisme massiu a Sagrada Família

Els veïns de la Sagrada Família ahir van sortir al carrer per protestar per la massificació de turistes i la pèrdua d'identitat que està patint el barri. Amb el lema "Recuperem el barri", les entitats veïnals de l'entorn del temple es van manifestar per exigir a l'Ajuntament que solucioni els problemes que tenen a causa de la proliferació d'hotels i habitatges turístics. També sol·liciten la construcció de nous equipaments i que l'antic cinema Niza, que ben aviat serà un supermercat, es converteixi en un edifici destinat al barri. / I. Jiménez-Asenjo